

Alpinistinių terminų žodyno lietuvių –anglų- vokiečių- rusų kalbomis

kūrimo istorija

Tokio žodyno pareikį mes pajutome pirmųjų organizuotų išvykų į Užsienį (1973 m. VDR, 1975m. Lenkija), o ypač po 1983 m. bendrų su Jugoslavijos alpinistais įkopimų Alpėse. Apie tai kalbėjomės Lietuvos alpinizmo federacijos prezidiumo posėdyje. To meto prezidiumo sudėtis:

1. Vilius Šaduikis – pirmininkas
2. Algis Gudelis – pirmininko pav. , trenerių tarybos pirmininkas
3. Stasys Stryla – pirmininko pav., teisėjų kolegijos pirmininkas
4. Aurelija Mozūraitytė – atsakinga sekretorė
5. Vladas Vitkauskas – atsakingas už masines priemones
6. Laisvė Šliožytė – atsakinga už agitaciją ir propogandą
7. Kęstutis Koncevičius – laipiojimo uolomis komisijos pirmininkas
8. Kęstutis Baleišis – Respublikinio alp. klubo pirmininkas, „Žalgirio“ sekcijos prezidentas
9. Dainius Makauskas – Lietuvos alpinistų rinktinės treneris

Po sėkmingo Lietuvos alpinistų starto 1987 m. TSRS čempionate Uolų klasėje (užimta IV vieta), komandos vadovas ir treneris Algis Gudelis pats ėmėsi iniciatyvos paruošti tokį žodyną. Už pagrindą buvo paimtas knygoje „Kalnai lieka rymoti“ (1970) Raimundo Tamošiūno paruoštas 14 puslapių „Trumpas alpinizmo žodynėlis“ (lietuvių – rusų k.). Algiui ėmėsi padėti Dainius Makauskas, kuris savarankiškai buvo sukaupęs alpinistinių terminų žodyną anglų ir vokiečių kalbomis (jam tai buvo aktualu dirbant Tarptautinėje alpinistų stovykloje Pamyre, prie Lenino viršūnės). Tokį tarptautinį žodyną bandė kūrėti ir Rusijos alpinistai (senas lietuvių draugas Pavel Zacharov ir kt.) . Turima informacija jie dalinasi su Algiu. Visą informaciją Algis kaupė storame sąsiuvinyje, kur kiekvienam žodžiui buvo skirtas puslapis.

Po Algio žūties Kryme 1989 m.pavasarij, šis sąsiuvinys Romos Gudalienės dėka pateko į Lietuvos alpinizmo federaciją. Mes bandėme pildyti toliau. Vedėme derybas su Sporto departamentu dėl tokio leidinio finansavimo. Zigmąs Motiekaitis, ilgametis sporto departamento direktorius, o toliau departamente Lietuvos sporto informacinio centro direktorius paaiškino, kad mūsų darbas yra tik ateityje planuojamo leidinio apie visų sporto šakų terminologiją sudėtinė dalis. Pradžioje mūsų sąsiuvinis buvo departamente, o vėliau perduotas Kūno kultūros Institutui (dabar – Universitetas).

Po to aš keletą kartų domėjausi apie to žodyno kūrimą, bet gaudavau atsakymą, kad visa eilė sporto federacijų (asociacijų) nepateikė savo juodraštinės medžiagos, bei tam neskirtas finansavimas.

Belieka džiaugtis, kad mūsų vyresniosios kartos įdirbis nenuėjo veltui. Mes turime suskaitmenintą gana išsamų žodyną, kurį dabar rezensijuojame ir galime papildyti.

Vilius Šaduikis